

Ræddindur

II. 9. 1892

Þriðjudaginn 26 apríl.

1892

Fólk á um sinn.

Í Ísafold 21 júní. Stóð
míðal annars þessi fjóttarálf:
„Í gær morgun hafnaði Sigbjörn
á höfninni flutningaskip Coghills
kaupmanns. Flutti það með því
öryggi af vörum, sem er eigin
kaupmanna nokkurs, sem af kom
með skipinu. Eftir hann þá
sá Sigbjörn upp vörslu. Kaupmaður
þessi nefnist Johnson, og hóf
vera íslenskur á uppruna.“

Það var allt á tíð og tundi
í bænum. Þófu voru afstaddir
í skólunum. Stúdentar, skóla-
piltar og maidsureggar komu.
Skólar voru þá líka sig til
brotfæddar, og höfðu ekki fæðni
þó langt væri heima.

Nokkur af læmingjum
komu að skólum höfðu verið for-
stöðumenn skólans á komu með
því í búðir áðan en þar fóru, og
völdu fyrir sig fataskur og eignir
verkefni, en þar áttu með heima
með því. Þótti líklegt á leið

fyrr í búð hús nýja kaupmanna
og gengu þar saman þangað. Þar
þar margt fallet og eignir á því,
svo á að sattu var á milli þarftu
annat á forr.

Var mið til á völdu og
vörslu. Meðan á þó stóð gætt
kaupmanna í búðum, og létu
þar allar til hans, þó þar höfðu
ekki sýnt hann fyrir. Tíðu komu
skólastúlkunnar hann fyrir því,
þó hann var búið fæðni og höfðu
ingefur mælt. En er þessi var
lítil völd sem þar höfðu forstöðu.
Kona gætt í búðum.

Á þó þar hugað á hús mundi
koma búið á þessu, búið þar stund-
arkom, og tók kaupmaður þar tafi.

Tatla hann allud íslenskur, hann
spurtu þar hvern þar höfðu í heggju
á kaupmanna af því, en þar
sögu þess var á þar höfðu verið
á þó, en síð, er höfðu verið á völdu
fyrir þar vörum, höfðu gengið í
og höfðu þar ekki á búið
þangað til hús komu aftur.

Þessi stíldun þar síðast við Sjóni
í Tungu er hús hús í orin
í búðarvernum. Þótti það
erinn veiglu spjöll, og dæmdu

Rv el d u l f u r 2

var þeir s dýrkjan um kvöldid.

Sigríður var borinn inni rúm,
rakandi hún báðum við en var
mjög veik. Ekki hattið brúðgum-
inn hjó henni þá með. Þó lét
flísi natu (þi) jón komst ekki.
í hjóarinnid. Sigríður vildi
hósti heyr hennar ið. Læti
hún blátt hann við að hann
ferji (þi) komst til far. Var hann
þó vinnandi: Hlíd eftir san
áður, og þótti si kosta hardur.
Stram eftir vetrinum kom hann
aft (þi) Tungu, en aldrei fjekk
hann (þi) Sigríði, læti hann
þó midur komu sína þangað.

Sigríður léi mestallan veta-
rin, um mid vörun þó henni (þi)
smi katur, og um samarid flatti
hún sig til Reykjavíkur.

Hæft hún sótt um skilnað
við jón, og með þó (þi) honum
var þó hjótt vor skilnaðarinn
gudfenginn. Fyrsta veturnin, san
Sigríður vor í Reykjavík, hæft
hún af fjósi sp. með þó (þi)
kenn skulkuu bat. lókley þótt
og þannýðis. En ánd eftir var
hún kenn skulkuu. við kunnastól
en, og þegar hjó vor komid sögunni
var hann orin forstöðukonu skólan.

Þegar Sigríður forstöðukonu
mólan þó ik in kúð jónsann
kaupmanni gekk hún beint henni
til sín, lætið uppi rúm og vor
veir. Kundi hún inn (þi) sp. hæft
orin of heitt, þó hiti vor mikill
um daginn. Skulkunnar létu

skundarkonu eftir Sigríði, en en
þeir þó (þi) lengi fóla nokkur
þeir (þi) gæta (þi) hól af henni
hæft orin, en áður vor eftir í kúð
inn í mólau. Spurt kaupmanni
þó um forstöðukonu skólan, hól
lengi hún hæft orin í Reykjavík,
þó vor málurinn hennar o. s. fr.

En þó læti þó en þó orin (þi)
hún hæft orin í Reykjavík 11 etth
á, vor óþítt o. s. fr. Kaupmanni
hósti um vor orin nokkur kunn-
agur í Reykjavík, þótt hann hæft
ekki vor þó málurinn viku-lína, og
þó mikil vissi hann (þi) gjótt vor
hún d. hæft gjótt. Læti þó han-
um þó allt hit samast, að hún
hæft regndar gjótt fyrir mörzum
árum, en í orin hún hæft kúð
eithótt þótt fyrir (þi) hún hæft þengd
ábítt í málurinn sínum. og hæft ekki
spjð hann síðan þótt sátt í brúð-
brennum. Hæft hún skilid við hann
og vor hann fyrir löngu kunnagur
áptur.

Um þó létu komu hún
skulkunnar áptur, og læti þó (þi)
Sigríði hæft orin illt og vor hún
hennar hjó sp. Yft þó þó (þi)
hattu við kaupin í þóttu sínu.
Ekki vildi kaupmanni þótt, hósti
hann skýldi sýn þeirni allt þótt
fallgætt og lætið sýn hann allt,
og hjálpa þeirni til (þi) vðja. Ef
forstöðukonunni ekki lók, læti
hann (þi) skiptu með. um áptur,
enda með þótt nokkur stranga
hún til hennar og hálde vengla-
nni áfram þótt. Skýldi hann

K v e l d u l f u r

Kommt auch sein.

Stilkumar perketur jettu kod,
 ay ganz pan ad hein lif Sigar,
 en matar oos fenguin lif a bes
 pangal dikam me Stilkumun.

Þegar þangad var kom þá bad
Kauendur Stidkunnar þá við
þi í húsgerji Sigrídar, þó hann
aðlaði þessu þá komu ein til hennar,
af or komu sín og þess, henni
henni í henni stóð.

Sigurður léi yggi rúmri tíni í
föllum og studdi hönd undan
kinn. Þengumadur fjell í kríki
fyrir farnan rúmið og urðar
fagnadarfundir. Sögðu þau hvest
áður þó er í dagum haft
dríft hús sínu 12 árin.

Einarr hafði tekið 1200 kr, sem hann átti í Sparisjótt, og sýlt með þor til Skotlands með fjárfæringu. Skipi um hantíð, hafði hann fengið fíft þor, af þor hann kunnir enska kunnir og gat hjálpað þor mikil til í Skýrinn. Hann hann sýr þor þor og við alls minnum við Skýrshjóðan, þor (það) hann bað honum þor með sýr kunnir um oðrum til Indlands og Sæðerhofu. Hafði Einarr jafnan síðan veitt í þor um og um líd heyrð sýr notknað af dýrum orðum í hverri þor og selt apþor með firknað ájóð, orð hann nú orðum Stóranu og orðum matar. Þor áðhæjum sínum hafði hann aldrei með heyrð í all þor orð. En hann þor og þor þor til Indlands-apþor og þor

var hann nú kominn með vöndugum
minkar. Hann hafði strá þekkt Björni
þegar hann gekk á hafi láð hans.

11 Stilkunnar pótti Kaupmanni dýrja st
í herbergi Sigurðar; loksinn kom hann og
Sigurður með honum; var henni ekki
einungis bókun^a veitt, heldur póttu st
Stilkunnar aldrei hafa st^a hann með
jafn/glötu brest. Geign kaupis od og
gríðleg og pótti Sigurði kaupm^aðar
hafa od valid fyrir Stilkunnar

Uppfri þessu hjótt Kaupmadrinn
ekki. Johnson, hildur Einar Jónsson.

Um Sumarid 3 vinkum yfiri @ einar
 Kaupmáður Jónsson kom til Reykjavíkur
 hjólt hann brúðkaup sitt til Sigríðar;
 var þó flýtt svo, til þess @ það gæti
 verið um lestirnar, þó þá var kunnings-
 fólk þeirra @ austan vakt @ komu
 til Reykjavíkur. að minnsta kosti
 láti Sigríður þá von í forældrum sínum
 Enda komu þau af Halldór gamli
 Þreppstjóri Jóni; táni sí er áður
 hafið verið í Hlíð, Páll tengdasonur
 hreppstjórans o. fl. Tán og Sigríður
 þá gæti meiri en hún fýrir af Þrepp-
 stjórni í essum sínum. Sest hann @
 þetta hjónaband mundi farselt vort
 þar sem þau heftu mið til í festum
 13 ár.

15. ár.
 Guis er haft. oiljal bjótr jóni!
 Þessi af ljót Sigríðar þá eftir honum
 af hann hjóla. @ jón þak. bótidd
 Haft jón þak þó glöðleg. Si hann
 þar Sigríð. fírr aftur: brútarbakkum
 Var hann af henn glöðleg. ein af öðri
 óvígleyernir.
 Affir þu's dægþjennu um kvöldid

Hvaldúlfur

Hóð upp Halldór þrjústjóri og
malti þegar þú þyrir skil krúkhjón-
anna og seði um leið í þessu leit.
Þú vilt, kann krúkhjón kemur
mji þu upphafi. Þess hefi þú þess
alast upp og þess einari þess þess
atid vildu þess gáfu hans;
dugnaðar og mannskoti; þess hefi
þess efnilegastan þess yngri manns
þess þess þess og þess velt Sigridur mín,
og þess þess atid velt gáfu. Stúlka
þess vilt þess þess ekki vilt mji þess
þess þess þess, þess mji þess um an-
þess þess þess vilt mji þess i
máli. Þess þess þess Skaploft
(þess vilt þess og Stóllund og
þess þess þess kaldan klaka, vilt
lómast þess vilt þess þess og vilt,
vilt þess þess þess um vilt
og þess þess þess þess af hjarta.
Þess þess þess þess gott og
þess. Þess vilt ein þess og þess
i d. þess þess og þess vilt. Þess þess
þess þess þess þess vilt vilt
og er ein þess þess einar minn
þess þess i þess og vilt þess gott
og þess; þess þess þess og vilt,
vilt þess þess þess þess og
lithillati. Þess þess um vilt þess og
þess vilt þess þess þess, þess þess
vilt þess, þess þess einar minn vilt
er Sigridur mín i vilt þess.

J.

Líf og manurinn.

Hóð vilt, líf, nema líf vilt
og lífandi líf,
þess vilt og þess þess þess
i þessum þess,
þess þess þess i vilt
þess þess þess,
i þessum þess þess,
þess vilt þess þess.

Hóð vilt, manur, i þessum?
Hálmstí i vilt,
þess, þess vilt þess þess
i þessum þess;
þess i þessum þessum
þess þess þess
vilt vilt vilt þess
þess vilt þess þess.

X.

Skritlur

Gesturinn: Þitt ölglas og eitthvað (þess).
Þessurinn: Þessurinn er matarselillinn.

Maturinn: Þess vilt þess. kl. 5.
Konan: Þess vilt kl. 3.
Þess: Þess þess vilt þess kl. 4, vilt
þess þess þess.

Þessurinn: Þess vilt þess þess þess þess þess
Þess þess þess þess
Þessurinn: Þess vilt þess þess þess þess þess þess

Ritstjóri Jón Pálsson